Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 20. Stanisławów, dnia 1. listopada 1923. Rok 3.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 20.000 Mk. Kwartalna prenumerata 60.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 14.000 Mk., za całą szpaltę 700.000 Mk., za stronę 1,400.000 Mk., Należytość za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

OD REDAKCJI. Ze względu na wzrost cen wydawnictwa podnosi się z dniem 1. listopada 1923 prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Stanisławowskiego na 20'000 *Mk. za numer pojedynczy, prenumeratę kwartalną na* 60'000 *Mk.*

Treść Działu Urzędowego.

Dział nieurzędowy.

I.
Okólniki Województwa do Starostw.
WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

344.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 12. października 1923, L. 9961/Ib. w przedmiocie uregulowania godzin policyjnych dla przemysłu gospodnio-szynkarskiego na terytorjum Województwa Stanisławowskiego.

Na mocy § 1. rozporządzenia z 3. kwietnia 1855 Nr. 62, Dz. u. p. (austr.) zarządzam w przedmiocie stosowania godzin policyjnych do przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich co następuje:

ART. 1.

W przemyśle gospodnio-szynkarskim oznacza się na terytorjum Województwa Stanisławowskiego godzinę policyjną odrębnie dla zwykłych szynków dla których wyszynk napojów spirytusowych stanowi główną gałąź przemysłu a tylko ubocznie podawane są przekąski, odrębnie zaś dla traktjerni względnie restauracji zajmujących się głównie podawaniem ciepłych potraw tudzież dla kawiarń.

ART. 2.

W miastach: Stanisławowie, Kołomyji i Stryju oznacza się godzinę policyjną dla zwykłych szynkowni na godzinę 10 wieczorem, zaś dla traktjerni względnie restauracji i kawiarń na godzinę 12 w nocy.

ART. 3.

Dla wszystkich innych miejscowości na terytorjum Województwa Stanisławowskiego nie wymienionych w art. 2. niniejszego rozporządzenia oznacza się godzinę policyjną dla zwykłych szynkowni na godzinę 9 wieczorem, zaś dla traktjerni względnie restauracji i kawiarń na godzinę 10 wieczorem.

ART. 4.

Oznaczanie kategorji do której lokal gospodnio-szynkarski należy, powierza się władzom administracyjnym I. instancji na podstawie wniesionych podań ostemplowanych jako zwykłe podania.

ART. 5.

Władzom administracyjnym I. instancji przysługuje nadal prawo wydawania pozwoleń trzymania lokali gospodnio-szynkarskich poza godziną policyjną po myśli przepisów § 2 rozporządzenia z 3. kwietnia 1855, Nr. 62. Dzup. na podstawie podań ostemplowanych po myśli rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15. września 1923, Nr. 93. Dz. U. R. P., poz. 744, względnie następnych jego zmian.

ART. 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w zycie w dzień po ogłoszeniu w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

345.

L. 9339/Ib. Stanisławów, dnia 5. października 1923.

W sprawie ścisłego przestrzegania przepisów o cenzurze filmów.

Do wszystkich Panów Starostów.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, iż niektórzy PP. Starostowie wbrew obowiązującym przepisom zezwalają w dalszym ciągu na wyświetlanie obrazów kinematograficznych na zasadzie kopji rejentalnych legitymacji filmowych tudzież na zasadzie niepoświadczonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i nieostemplowanych legitymacji b. Namiestnictwa we Lwowie.

Postępowanie takie naraża skarb Państwa na bardzo poważne straty, gdyż umożliwia nadużycia celne niesumiennym wypożyczalniom filmów, które za kopjami rejentalnemi wyświetlają przeszmuglowane drugie egzemplarze ocenzurowanych obrazów, a tem samem jako sprzeczne z obowiązującemi w tym względzie rozporządzeniami, postępowanie to nie może być ani na chwilę dłużej tolerowane.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21. września 1923, Nr. BC. 6763, przypominam niniejszem PP. Starostom treść tut. reskryptu z dnia 13. lipca 1923, L. 6882/pr. o niedopuszczalności wyświetlania filmów na zasadzie kopji rejentalnych legitymacji filmowych, oraz treść tutejszego okólnika Nr. 69. z dnia 7. maja 1923, L. 4423/pr. (Dziennik Urzędowy Województwa z dnia 15. maja 1923. Nr. 10, poz. 179) o konieczności poświadczania przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych cenzur b. Namiestnictwa z poleceniem najściślejszego zastosowania się a to pod osobistą odpowiedzialnością w tym względzie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

346.

L. 9749, Ia. Stanisławów, dnia 11. października 1923.

Willian C. Perkins — ustanowienie wicekonsulem Stanów Zjedn. Ameryki w Warszawie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30/IX. br. Nr. Pr. 8793 zawiadamiam, że p. Willian C. Perkins mianowany został wicekonsulem przy Konsulacie Generalnym Stanów Zjednoczonych Ameryki w Warszawie.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

347.

L. 8065/II. Stanisławów, dnia 28. września 1923.

Kuźma Pryłucki (Prełuckij) odszukanie spadkobierców.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12. września 1923, Nr. AE. 15577/23. podaję do wiadomości, że Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Pittsburgu Pa, poszukuje rodzinę śp. Kuźmy Pryłuckiego, zmarłego w następstwie wypadku podczas pracy w Kittanning w Stanie Pennsylvania, która celem zaopiekowania się jej interesami zechce odnieśc się do Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Pittsburgu Pa (Consulate of the Republic of Poland, 217 North Craig Street, Pittsburg (Pa, U. S. A), powołując się na Nr. Praw 551/22.

W razie zgłoszenia względnie odszukania spadkobierców wymienionego należy o tem donieść Województwu.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

348.

L. 8505/II. Stanisławów, dnia 2. października 1923.

Wystawianie świadectw przynależności z terminologją niezgodną z administracyjnym podziałem Rz. P.

Do wszystkich Panów Starostów.

Z przedkładanych świadectw przynależności, przekonałem się iż Zarządy gminne przy ich wystawianiu umieszczają w nagłówku na oznaczenie części kraju wyrazów: „Małopolska“, „Małopolska wschodnia“, „Dzielnica Małopolska“ itp.

Terminologja ta jest niezgodną z administracyjnym podziałem Rzeczypospolitej na Województwa.

Na powyższą okoliczność zechcą Panowie Starostowie zwrócić baczną uwagę i odpowiednio pouczyć urzędy gminne aby przy wystawianiu świadectw przynależności umieszczali w nagłówku tylko „Rzeczpospolita Polska, Województwo Stanisławowskie“ zgodnie z zarządzonem przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podziałem obszaru Państwa na okręgi administracyjne.

Nakłady druków z fałszywą terminologją będące w posiadaniu gminy, należy zniszczyć względnie odpowiednio sprostować.

Powyższej terminologji należy również przestrzegać przy wystawianiu innych dokumentów jak metryk, świadectw tożsamości i t. p.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH.

349.

L. 7743/II. Stanisławów, dnia 10. października 1923.

Zarachowanie grzywien i odszkodowań przy przekroczeniach ustawy wodnej.

Okólnik Nr. 182.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z 13. stycznia 1923 l. 197/IIc ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Województwa Nr. 3. poz. 36 ex 1923 zwróciłem uwagę Panów Starostów, że grzywny nakładane przez Władze administracyjne za przekroczenia ustawy wodnej mają według art 250 i 260 ustawy wodnej wpływać do Samorządowego funduszu wojewódzkiego popierania budowli wodnych, którym dysponuje Tymczasowy Wydział Samorządowy o ile specjalne ustawy krajowe nie przekazują tych grzywien funduszom konserwacyjnym. Należy tedy odróżnić dwie kategorje grzywien:

1) grzywny wpływające do funduszów konserwacyjnych na mocy specjalnych ustaw krajowych,

2) grzywny przypadające Samorządowemu funduszowi wojewódzkiemu popierania budowli wodnych a odnoszące się do szkód wyrządzonych na wszystkich innych budowlach wodnych i meljoracyjnych nie mających specjalnych ustaw krajowych.

Odszkodowania mają wpływać do odnośnych funduszów budowy względnie do funduszów konserwacyjnych.

Na obszarze tut. Województwa niema publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych opartych na specjalnych ustawach krajowych pozostaje zatem tylko kategorja grzywien wymienionych pod 2.

Polecam więc Panom Starostom, aby odszkodowania z tytułu szkód wyrządzonych we wszystkich budowlach wodnych i meljoracyjnych na terenie odnośnego Starostwa położonych przesyłały pod adresem tych zarządów budowy (Państwowych Zarządów wodnych) które przedłożyły dotyczącym Starostwom wykazy szkodników wodnych do ukarania, zaś nałożone równocześnie grzywny składały w Kasach skarbowych na rzecz „Samorządowego funduszu wojewódzkiego popierania budowli wodnych.“

Przypominam wreszcie Panom Starostom obowiązek szybkiego i sprężystego załatwienia spraw przekroczeń ustawy wodnej oraz jak to już wymienionym na wstępie reskryptem polecono, obowiązek przesyłania Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu co miesiąc krótkich wyciągów z orzeczeń karnych sporządzonych po myśli ustępu 5 a—d art. 247.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

350.

L. 8622/II. Stanisławów, dn. 10. października 1923.

Podwyższenie kar i odszkodowania w postępowaniu administracyjno-karnem i dyscyplinarnem władz samorządowych w b. Galicji

Okólnik Nr. 181.

Do wszystkich Panów Starostów.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. Nr. 76 ex 1923 poz. 595 ogłoszoną została ustawa z dnia 6. lipca 1923 r. w sprawie podwyższenia kar oraz odszkodowania w postępowaniu administracyjno-karnem i dyscyplinarnem władz samorządowych w b. Galicji.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26. września 1914 L. A. R. 3568 polecam Panom Starostom pouczyć o treści tej ustawy Zwierzchności gminne, (Magistraty) leżące w obrębie tutejszego Województwa a w szczególności zwracając uwagę na ustawy wyliczone w art. 1 ustawy z dnia 6. lipca 1923 (Dz. Ust. Nr. 76 poz. 595) polecić rzeczonym Zwierzchnościom gminnym (Magistratom) aby stosowały grzywny i odszkodowania w wymiarze podwyższonym w wyżej wymienionej ustawie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

351.

L. 8618/II. Stanisławów, dn. 18. października 1923.

W sprawie udzielania samochodów wojskowych osobom nienależącym do armji.

Do wszystkich Panów Starostów.

Najrozmaitsze instytucje i osoby o charakterze urzędowym (cyw.) lub też społecznym zwracają się często do P. Ministra Spraw Wojskowych lub do podległych organów o udzielenie im samochodów, wzgl. motocykli dla tych lub innych celów. Z uwagi na to, że ilość kursującego taboru samochodowego jest ściśle ograniczona i budżet obliczony jest jedynie na zaspokojenie koniecznych pokojowych potrzeb wojska, — użyczanie samochodów do innych celów absolutnie

nie może mieć miejsca; w niektórych wypadkach, celem zadośćuczynienia, podobnym prośbom były nawet naruszane zapasy „mob.“ armji, t. j. zapasy, które powinny być nietykalne i przeznaczone są jedynie na wypadek wojny.

Celem położenia kresu temu, Ministerstwo Spraw Wojskowych rozkazem z dnia 27. czerwca 1923 L. dz. 7118/23/Sam. kategorycznie zabroniło użyczania samochodów wojskowych instytucjom i osobom nie należącym do wojska z uwagą iż zwracania się na przyszłość do władz wojskowych z prośbami o przydział samochodów, wzgl. motocykli należy zaniechać, gdyż takowe absolutnie uwzględniane nie będą.

O tem zawiadamiam wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26. września 1923 Nr. A. W. 1562/23 z poleceniem odpowiedniego pouczenia interesowanych.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH.

352.

L. 8623/II. Stanisławów, dn. 18. października 1923.

Odbieranie przedmiotów umundurowania od zdemobilizowanych żołnierzy.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wojskowych Dep. VII. Intendantury pismem z dn. 11./IX. b. r. L. 47013/23 W. M. I. zauważyło, że akcja odbierania przedmiotów umundurowania wojskowego od zdemobilizowanych żołnierzy zarządzona na żądanie M. S. Wojsk. reskryptem Min. Spr. Wewnętrznych z dnia 14. kwietnia 1921 Nr. AW. 3128 nie dała dotychczas pożądanych rezultatów. Skoro po dotychczasowych doświadczeniach nie można się spodziewać lepszych rezultatów, Ministerstwo Spraw Wojskowych rezygnuje z tejże akcji, tembardziej, że pociąga ona za sobą koszta dla Skarbu Państwa w postaci opłat pocztowych, prowadzenia nieprodukcyjnej korespondencji i zabiera wiele czasu organom wojskowym i cywilnym.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 22. września 1923 Nr A. W. 2040/23, polecam Panom Starostom, aby wydali podległym organom Policji Państwowej, odpowiednie zarządzenia celem zaniechania dalszej akcji odbierania przedmiotów umundurowania od żołnierzy zdemobilizowanych do końca roku 1922

Odnośnie do szeregowych zwalnianych normalnie do rezerwy po wysłużeniu ustawowo określonego czasu służby w wojsku stałem, obowiązują zawarte w każdorazowych rozkazach Min. Spr. Wojsk. o zwolnieniu danego rocznika do rezerwy wskazówki, co do wypożyczania oraz oddawania wzgl. odbierania od nich sort mundurowych.

Zauważa się, że zarządzenie niniejsze nie narusza w niczem kwestji ścigania karno-sądowego w myśl obowiązujących ustaw karnych ujawnionych wzgl. doszłych do wiadomości władz, urzędów lub organów bezpieczeństwa wypadków sprzeniewierzenia przedmiotów umundurowania przez zdemobilizowanych.

Wojewodą: w. z. Dr. GARAPICH.

353.

L. 8629/II. Stanisławów, dn. 18. października 1923.

Opłaty stemplowe od podań w sprawie służby wojskowej.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec istniejących wątpliwości przy pobieraniu opłat stemplowych od podań w sprawie służby wojskowej, oraz od podań w sprawach dotyczących stosunku służbowego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 22. września 1923 Nr. OBR-6421 wyjaśniło zgodnie z pismem Dep. I. Ministerstwa Spr. Wojskowych z dnia 14/IX br. L. dz. 23592 wydanem w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, co następuje:

I. Niżej wyszczególnione podania, jako podpadający pod ulgowy przepis par. 6 p. 6 przepisów z dnia 24/IV. 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz świadectw urzędowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44 z 1923 r. str. 480), są zwolnione od opłaty stemplowej:

1) podania względnie prośby o ulgi w służbie wojsk. o odroczenie lub zwolnienie od służby wojskowej, zgodnie z odnośnemi artykułami tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej;
2) podania, skargi względnie prośby apelacyjne i odwoławcze, zgodnie z art. 114—116 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej;
3) podania o przyjęcie do wojska w charakterze ochotników;
4) podanie o udzielenie pisemnych informacji w sprawie służby wojskowej;
5) podania osób prywatnych o przeniesienie szeregowych zawodowych i niezawodowych;
6) podania osób prywatnych o zwolnienie szereg. zawodowych z czynnej służby wojskowej;
7) podania osób prywatnych o urlopy dla szeregowych.
8) podania o wydanie duplikatów dokumentów wojskowych w razie ich zgubienia.

Natomiast podania:

1) o zezwolenie na otrzymanie paszportów zagranicznych;
2) o wydanie zgody na zwolnienie z obywatelstwa;
3) o zezwolenie na wstąpienie do armji państw obcych;
4) osób cywilnych w sprawie poszukiwania osób wojskowych;
5) o nadesłanie dokumentów ewidencyjnych z b. armji zaborczych jako nie dotyczące bezpośrednio służby wojskowej wzgl. stosunku służbowego, podlegają opłacie stemplowej.

II. Podania wojskowych zawodowych, oraz szeregowych niezawodowych o zezwolenie na zawarcie małżeństwa są zwolnione od opłaty stemplowej, a to w myśl § 5 pktu 9 wyżej wspomnianych przepisów.

O tem zawiadamia Starostwo z poleceniem bezzwłocznego poinformowania interesowanych za pośrednictwem Urzędów gminnych.

Wojewodą: w z. Dr. GARAPICH.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

354.

L. 2019/III. Stanisławów, dnia 10. października 1923.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27. lipca 1923 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 26. lipca 1919 r. o połączeniu obszarów dworskich z gminami, obowiązującej na terytorjum b. Galicji (Dz. Ust. Nr. 67 poz. 404).

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 26. lipca 1919 r. o połączeniu obszarów dworskich z gminami, obowiązującej na terytorjum b. Galicji (Dz. Ust. Nr. 67 poz. 404), zarządza się, co następuje:

§ 1. Utrzymuje się w mocy wydane z upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych przez Generalnego Delegata Rządu we Lwowie okólnik Prezydjum Namiestnictwa z dnia 10. października 1919 L. 13174/pr., który zgodnie z rezolucją Sejmu Ustawodawczego z dnia 26. lipca 1919 r. (Monitor Polski Nr. 167) ustawę z dnia 26. lipca 1919 r. o połączeniu obszarów dworskich z gminami, obowiązujący na terytorjum b. Galicji (Dz. U. Rzplitej P. Nr. 67 poz. 404) wprowadził wykonanie narazie na obszarze b. Galicji, położonym na zachód od linji rzeki Sanu, jako wolnym od działań wojennych.

Równocześnie zgodnie z rezolucją Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27. kwietnia 1923 r. (Monitor Polski Nr. 97) wprowadza się wyżej wymienioną ustawę z 26. lipca 1919 r. w wykonanie także na obszarze b. Galicji, położonym na wschód od linji rzeki Sanu, a mianowicie w okręgach obecnego Województwa Tarnopolskiego i Stanisławowskiego oraz w tej części okręgu obecnego Województwa Lwowskiego, która położona jest na wschód od wspomnianej linji.

§ 2. Posiadłości ziemskie, wyłączone dotychczas na zasadzie ustawy z dnia 12. sierpnia 1866 r. o obszarach dworskich (Dz. ust. kraj. Nr. 20) z związku gminnego jako odrębne obszary dworskie, wchodzą wskutek wcielania, dokonanego art. 1 ust. z d. 26. lipca 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 67 poz. 404), do związku tej gminy miejscowej, która z temi posiadłościami stanowiła dotąd jedną gminę katastralną.

Jeżeli poszczególne grunty, stanowiące jeden obszar dworski, położone są w dwu lub więcej gminach katastralnych, to obszar ten dworski wchodzi częściowo, a mianowicie w miarę przynależności swych gruntów do poszczególnych gmin katastralnych, do związku tych gmin miejscowych, których z gruntami obszaru dworskiego stanowią odrębne gminy katastralne.

Jeżeli dwie gminy miejscowe stanowią jedną gminę katastralną, natenczas obszar dworski, względnie jego część uważa się za wcielony do związku tej gminy miejscowej, z którą pozostaje w ściślejszej łączności.

Od chwili połączenia gmina z wcielonemi do niej obszarami dworskiemi lub ich częściami tworzy jedną jednostkę administracyjną.

Posiadłości tabularne, stanowiące osobne ciała hipoteczne, nie tracą swego charakteru wskutek wcielenia.

§ 3. Na obszarach dworskich, wcielonych do związku gminnego mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12. sierpnia 1866 r. (Dz. Ust. kraj. Nr. 19) o urządzeniu gmin i ordynacji wyborczej dla gmin wraz z późniejszemi zmianami i uzupełnieniami oraz wszystkie inne przepisy, obowiązujące w gminie.

§ 4. Wszelkie obowiązki i powinności wypełniane dotychczas przez obszar dworski w jego obrębie, jak również wszystkie prawa i obowiązki przełożonego obszaru dworskiego przechodzą w odniesieniu do wcielonych części na gminę miejscową, do której obszar dworski lub jego część został wcielony, względnie na właściwe organy tej gminy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: (—) KIERNIK.

355.

L. 2124/III. Stanisławów, dn. 10. października 1923.

Wykonanie ustawy z d. 1./VIII. 1923 Dz. Ust. Nr. 92 poz. 719 w przedmiocie dokonywania zmian granic miejskich na obszarze b. Królewstwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Ks. Krakowskiem.

Okólnik Nr. 180/23.

Do wszystkich Panów Starostów.

W Dzienniku Ustaw z roku 1923 w Nr. 92 poz. 719 ogłoszoną została ustawa z dnia 1. sierpnia 1923 w przedmiocie dokonywania zmian granic miejskich na obszarze b. Królewstwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

W ślad mych okólników Nr. 142 z dnia 24. lipca 1923 L 1627/III i Nr. 163 z dnia 25. sierpnia 1923 L. 1821/III, oraz w myśl reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26. września 1923 L. A. O. 3328 zwracam Panom Starostom uwagę szczególnie na postanowienia zawarte w art. 2. tej ustawy w myśl których zmiany granic gmin miejskich mogą być dokonywane przez połączenie tylko takich gmin podmiejskich lub ich części, które:

1) graniczą bezpośrednio z miastami,

2) posiadają charakter przeważnie miejski, wzgl.

3) są gospodarczo ściśle z miastami związane.

Zechcą przeto Panowie Starostowie uwzględnić te postanowienia przy odnośnych dochodzeniach i wykazać należycie w swoich wnioskach, że proponowana zmiana granic danego miasta odpowiada powołanym postanowieniom ustawy.

Ukończenia będących w toku dochodzeń wzgl. przedłożenia odnośnych wniosków oczekuję odwrotnie a najdalej w terminie do 20 bm.

Zarazem oznajmiam, że rozporządzenie wykonawcze, przewidziane w art. 3 powołanej ustawy a zawierające zasady uregulowania stosunków majątkowych złączyć się mających gmin zostanie wydana osobno.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ WYZNANIOWY.

356.

L. 4903/V. Stanisławów, dn. 10. października 1923.

Bracia Albertyni. Uznanie zgromadzenia.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z 10. września 1923 Nr. 7681 uznało Zgromadzenie Braci Albertynów III-go Zakonu św. Franciszka z główną siedzibą w Krakowie i filiami we Lwowie, Przemyślu i Stanisławowie za istniejące prawnie po myśli rozporządzenia ministerjalnego z dnia 13. czerwca 1858 r. Dz. U. P. Nr. 95 w granicach b. zaboru austrjackiego.

Za Wojewodę: BIAŁOBRZESKI.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

357.

L. 4543/VI. Stanisławów, dnia 11. października 1923.

Ubezpieczenie na wypadek choroby urzędników i niższych funkcjonarjuszy państwowych i funkcjonarjuszy kontraktowych.

Okólnik Nr. 186.

Do wszystkich Starostw.

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 15. lipca 1921 r. podaną do wiadomości okólnikiem Prezydjum Rady Ministrów Nr. 15890 wyjaśniono, że na zasadzie art. 4. ust. 2 ustawy z dnia 19. maja 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) — nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu w Kasach Chorych funkcjonarjusze państwowi, powołani do pełnienia stałej służby państwowej na podstawie aktu jednostronnego o charakterze publiczno-prawnym, wydanego przez przełożoną władzę państwową (akt nominacyjny, dekret stabilizacyjny, akt przyjęcia na służbę próbną itd.). Natomiast obowiązkowemu ubezpieczeniu na wypadek choroby podlegają tylko ci pracownicy, z którymi Państwo zawiera akt umowy i występuje w roli kontrahenta prywatnego.

Pomocnicy kancelaryjni, pomocniczy woźni, pomocniczy dozorcy i posłańcy sądowi są to pracownicy, których stosunek służbowy został wprawdzie uregulowany wyczerpująco specjalnemi rozporządzeniami b. austr Ministerstw, niemniej jednak jest to stosunek służkowy oparty na umowie o pracę, a więc prywatno-prawny.

Zarówno art. 4. ustawy z dnia 19. maja 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 44, poz. 272), jak i uchwała Rady Ministrów z dnia 15. lipca 1921 r. zawierająca autentyczną interpretację tegoż artykułu, zwalnia od obowiązku ubezpieczenia tylko funkcjonarjuszów państwowych (pod nazwą „urzędnicy“ art. 4. rozumie również funkcjonarjuszów niższych) powołanych do służby państwowej przez mianowanie. W myśl ogólnych zasad prawa ustawowy wyjątek nie może być rozszerzony w drodze interpretacji, a zatem wszyscy pracownicy państwowi, ktorych stosunek służbowy do Państwa opiera się na umowie, a więc i wyżej wymienieni pomocnicy kancelaryjni etc. podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Kasach Chorych.

Z uwagi na powyższy stan prawny poleca się Starostwu odnieść się do wszystkich władz i instytucji państwowych, aby nie wydawały kart porady pomocnikom kancelaryjnym, pomocniczym woźnym, pomocniczym dozorcom i posłańcom sądowym, gdyż funkcjonarjusze ci podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu na wzpadek choroby na zasadzie art. 3. ust. z 19. maja 1920 Dz. u. p. Nr. 44/20.

O tem należy również zawiadomić wszystkich lekarzy udzielających pomocy pracownikom państwowym.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

358.

L. 8064/VII. Stanisławów, dnia 28. września 1923.

Paszporty na zwierzęta — podwyższenie ceny zeszytu z 15 000 Mk. na 30.000 Mk.

Do wszytkich Panów Starostów.

Województwo Lwowskie pismem z 21. września 1923, L. $\frac{3208/25 \text{ ex } 923}{VII/4.}$ zawiadomiło mnie, że z powodu znacznego podrożenia papieru, druku, portorjów pocztowych i wzrostu kosztów opakowania podwyższa z dniem 1. października 1923 cenę zeszytu paszportów na zwierzęta z kwoty 15 000 Mk. na 30.000 Mk. t. j. trzydzieści tysięcy marek polskich za jeden zeszyt nakładu, składający się z 50 kartek oraz że za pieniądze nadesłane po 1-szym października 1923 wysyłać będzie zeszyty paszportowe tylko w cenie 30.000 Mkp. za zeszyt. — Zawiadamiając o tem w ślad okólnika z 30. sierpnia 1923, L. 7151/VII. postanawiam, aby — aż do dalszego zarządzenia — przy wydawaniu paszportów na zwierzęta pobierano za jeden blankiet paszportowy należytość w kwocie 1000 Mkp. t. j. tysiąc marek. — O tej podwyżsce należytości za paszporty na zwierzęta należy zawiadomić Wydział powiatowy, Policji Posterunki Państwowej i Zwierzchności gminne.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

359.

L. 8045/VII. b. Stanisławów, d. 4. października 1923.

Druki dla licencjonowania ogierów.

Okólnik Nr. 177.

Do wszystkich Panów Starostów.

Komitet Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie zawiadamia Województwo pismem z dnia 24. września 1923 L. 5935/K/8, że może dostarczać powiatom przeprzepisane druki dla licencjonowania ogierów.

Nie należy przeto zamawiać osobnych druków, ale zwracać się po nie do Towarzystwa Gospodarskiego Lwów, ul. Kopernika 20.

Wojewoda w z. Dr. GARAPICH.

360.

L. 8371/VII. Stanisławów, dnia 6. października 1923.

Ceny drzewa budulcowego na miesiąc październik 1923.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 2. stycznia 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr 10, ustanawiam na miesiąc październik 1923 r. następujące ceny za 1 m^3 drzewa budulcowego na pniu w lasach prywatnych na terenie tut. Województwa:

Klasa grubości	Świerk jodła i osika			Dąb			UWAGA
	I	II	III	I	II	III	
do 20 cm.	220000	205000	185000	305000	255000	240000	Październik 1923.
od 21 do 30	325000	305000	280000	425000	385000	350000	
ponad 30 cm.	375000	350000	325000	—	—	—	

Za dębinę grubości ponad 30 cm. nie ustanawiam ceny, gdyż dębina ta nie podlega zajęciu.

Ceny ustanowione powyższą tabelą stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydawanego w lasach prywatnych położonych w odległości 5 klm. od stacji kolejowej. Przy obliczaniu wartości drzewa z lasów oddalonych 5—10 klm. od stacji kolejowej stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 klm. z 15% zniżką, przy odległości 20—30 klm. z 25% zniżką, przy odległości ponad 30 klm. z 30% zniżką.

Polecam Panom Starostom, aby treść powyższego obwieszczenia podali bezzwłocznie do wiadomości interesowanych z pouczeniem, że przeciw wymiarowi temu przysługuje prawo odwołania się do Ministerstwa Robót Publi znych w przeciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po dniu ogłoszenia.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH.

361.

L. 8370/VII. Stanisławów, dnia 6. października 1923.

Ceny drzewa opałowego na miesiąc październik 1923.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie §§ 1. i 15. rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13. kwietnia 1923, Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 379, ustanawiam na miesiąc październik 1923 następujące ceny za 1 m^3 drzewa opałowego na pniu, wydawanego z lasów państwowych lub zajętego w lasach prywatnych w okręgu Województwa Stanisławowskiego:

1) za buk, grab, dąb i jawor . . . 200 000 Mkp.
2) „ osikę, świerk, jodłę i lipę . . 130.000 „
3) „ brzozę i olchę czarną . . . 150.000 „
4) „ 1 kupę gałęzi ustanawiam 75% powyższych cen zależnie od jakości drzewa, zaś za 1 kupę chrustu 50% powyższych cen.

Ustalone tem obwieszczeniem ceny drzewa opałowego stosować należy przy obliczeniu wartości drzewa wydawanego z lasów państwowych lub prywatnych położonych w odległości najmniej 5 klm. od stacji kolejowej, przy zajęciu drzewa w lasach położonych od 5—10 klm. stosować należy te ceny z 10% zniżką, przy odległości 10—20 klm. 15% zniżką, przy odległości 20—30 klm. z 25% zniżką, przy odległości ponad 30 klm. z 30% zniżką.

Polecam zatem Panom Starostom, by treść powyższego obwieszczenia podali bezzwłocznie do wiadomości interesowanych z pouczeniem, że przeciw ustanowionym cenom przysługuje stronom prawo odwołania się do Ministerstwa Robót Publicznych w przeciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po dniu ogłoszenia.

Wniesione ewentualnie odwołanie nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z zajęcia drzewa opałowego.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH.

362.

L. 8731/VII. Stanisławów, dnia 23. października 1923.

Wszechpolska wystawa drobiu, gołębi i królików w Poznaniu.

Okólnik Nr. 188.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 9. października 1923, L. 1681-W-H., polecam Panom Starostom zawiadomić gminy, jakoteż na terenie Starostwa działające Towarzystwa rolnicze, że od dnia 4. do 6. stycznia 1924 r. odbędzie się w Poznaniu pod protektoratem Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, 2-ga Wszechpolska wystawa drobiu, gołębi i królków.

Do współpracy w organizacji wystawy powołano wybitne siły fachowe i zapewniono pomoc instytucyj społecznych. Dla wystawców przeznaczono liczne nagrody honorowe i premje pieniężne. To też pożądanem jest, aby wystawa była należycie obesłaną przez najszersze warstwy rolników i hodowców Rzeczypospolitej. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych kładzie specjalny nacisk na sprawę organizacji wystaw drobiu, widząc w tej akcji pożądany czynnik, wpływający dodatnio na rozwój hodowli drobiu w kraju.

Szczegółowych informacji o wystawie udzielają:

1) Biuro Wystawy—Poznań, ul. Dąbrowskiego Nr. 129,
2) Centralny Komitet do spraw hodowli drobiu, ul. Kopernika Nr. 30 w Warszawie,
3) Wydział Hodowli Zwierząt, Ministerstwo Rolnictwa i D. P.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

363.

L. 8001/VII. Stanisławow, dnia 24. października 1923.

Sprawa wykupu liści tytoniowych w r. 1923.

Okólnik Nr. 190.

Do Wszystkich P. P. Starostów.

Powołując się na reskrypt Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego z dnia 16. października 1923

L. 16650 i po myśli rozporządzenia Ministra Skarbu z 15. marca 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 195), polecam podać do wiadomości plantatorów załączony plan wykupu dla Skarbu Państwa liści tytoniowych. Ze względu na ważność sprawy powyższej należy tak ze strony Starostwa jakoteż Policji Państwowej udzielić komisjom powołanym do wykupu jak najdalej idącej pomocy.

Chodzi w pierwszym rzędzie o zabezpieczenie całości tegorocznego zbioru liści tytoniowych dla Skarbu Państwa, tudzież o położenie tamy szeroko rozwiniętemu na obszarze Województwa nielegalnemu handlowi liśćmi tytoniowymi. — Współudział Policji Państwowej w tępieniu tych nadużyć jest konieczny.

Należy przeto polecić Komendom Policji Państwowej, by pilnie śledziły za osobami, które trudnią się pokątnie skupem od plantatorów liści tytoniowych, tudzież by donosiły Urzędom Skarbowym (Dyrekcjom Okręgów Skarbowych) o każdym doszłym do ich wiadomości względnie ujawnionym przez nich wypadku: 1) sprzedaży i nabycia surowca tytoniowego, 2) przechowywania lub posiadania liści tytoniowych przez osoby do tego nieuprawnione, 3) zatrzymania przez plantatora liści tytoniowych poza termin odstawy.

Nadmienia się przy tem, że w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z 6. lipca 1923 (Dz. U. Min. Skarbu z 31. lipca 1923 Nr. 14, poz. 411) przyznawane są osobom przyczyniającym się do wykrycia powyższych nadużyć, nagrody aż do wysokości 100% szkody wyrządzonej, względnie grożącej Skarbowi Państwa wskutek tych przestępstw.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

L. 16630/23.

Odpis.

PLAN

wykupu krajowych liści tytoniowych ze zbioru w r. 1923 w obrębie rejonu Inspektoratu uprawy tytoniu w Zabłotowie

Komisja wykupna	Ilość plantatorów	Spodziewana ilość materjału	*) Czas trwania wykupna	Potrzebna ilość wag do odbioru	Na jedną wagę przypada dziennie: plantatorów	Na jedną wagę przypada dziennie: materjału	Kierownik komisji	Personal techniczny	Z personalu podległego Izbie Skarbowej we Lwowie: Urz. rach.	Z personalu podległego Izbie Skarbowej we Lwowie: Kasjerów	Z personalu podległego Izbie Skarbowej we Lwowie: Funk. kontr. skarb.	Uwaga
Borszczów	4828	1388	Od 12. listopada do 31. grudnia 1923.	3	46	3 13	Kierownik Urzędu Gustaw Pelc	St. kontr. Bronisław Jarocki, — zarządca Józef Wacławik, — instr. uprawy tytoniu Mikołaj Markiewicz	2	1	1	
Jagielnica	6299	1090	„	3	60	3 10	Kierownik fabryki Eugenjusz Czerwiński	Zarz. Grzegorz Turko, — werkm. Włodzimierz Galeta, — instr. uprawy tytoniu Józef Ilnicki	2	1	1	
Monasterzyska	6238	994	„	3	59	4 9	Kierownik fabryki Piotr Maftyniuk	Prow. urz. Grzegorz Hałuszka, — instr. upr. tyt Jan Dickmayer i Józef Paluch	2	1	1	
Zabłotów	9719	2645	Od 12. listopada 1923 do 4. stycznia 1924 r.	4	66	5 17	Inspektor Hieronim Polański	Ofic. Grzegorz Hejłacz, — prakt. kanc. Władysław Rusinkiewicz, — kontr urzędu technicz. Włodzimierz Rościszewski, — instr. uprawy tytoniu Teofil Kowaluk	3	1	1	
—	27084	6117		13	—	—			9	4	4	

*) Od 12. listopada do 31. grudnia 1923 r. — 35 dni wykupowych.
Od 12. listopada 1923 r. do 4. stycznia 1924 r — 38 dni wykupowych.

Warszawa, dnia 16. października 1923 r.

Naczelny Dyrektor: *podpis.*

WYDZIAŁ PRZEMYSŁOWY.

364.

Rozporządzenie

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 11. października 1923 l. 4374/VIII w przedmiocie utworzenia komisji egzaminacyjnych dla kandydatów na budowniczych oraz majstrów przemysłu budowlanego.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 14. marca 1921 Nr. 39 Dz U. Rz. P. poz. 234 oraz § 7 al, 4 i § 9 rozporządzenia b. austr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, handlu tudzież wyznań i oświecenia z 27. grudnia 1893 Nr. 195 Dzpp. zarządzam jak następuje:

§ 1.

Powołuję Komisję egzaminową dla osób ubiegających się o koncesję na budowniczego, dalej na majstra murarskiego, majstra kamieniarskiego, majstra ciesielskiego i studniarskiego, — przy Województwie w Stanisławowie na okres trzyletni, po upływie którego członkowie komisji będą na nowo mianowani.

§ 2.

Egzamina będą się odbywać dwa razy do roku, mianowicie w kwietniu i październiku. Kandydaci posiadający warunki dopuszczenia do egzaminu, którzy życzą sobie składać egzamin w kwietniu winni wnieść podania do Województwa przez właściwe sobie Starostwo najpóźniej do 31. stycznia, ci zaś którzy życzą sobie składać egzamin w październiku najpóźniej do 31. lipca. Starostwa przedłożą Województwu wniesione do nich podania najpóźniej do 14 dni.

Podania o uwolnienie częściowe lub zupełne od egzaminów mają być wnoszone do Województwa na ręce Komisji egzaminacyjnej, która postąpi z niemi stosownie do postanowień § 6 al 2, rozporządzenia ministerjalnego z 27. grudnia 1893 Nr. 195 Dz. p. p.

Podania o przypuszczenie do egzaminu względnie o ulgi egzaminowe podlegają opłacie stemplowej.

§ 3.

Każdemu kandydatowi przypuszczonemu do egzaminu wyznaczonym będzie dzień w jednym z powyższych terminów, w którym ma się jawić do egzaminu.

§ 4.

Przedmioty do egzaminu oraz sposób przeprowadzenia egzaminu określone są w postanowieniach rozporządzenia ministerjalnego z 27. grudnia 1893 Nr. 195 Dz. p. p.

§ 5.

Przed przystąpieniem do egzaminu winien każdy kandydat złożyć w Kancelarji Głównej Województwa taksę egzaminacyjną w wysokości oznaczonej przez odnośne rozporządzenie Ministerstwa Robót publicznych i ze złożenia tej taksy wykazać się przed Komisją egzaminacyjną.

§ 6.

Na pierwszy okres trzyletni mianuję następujących członków Komisji egzaminacyjnej:

a) Dla Komisji egzaminowej dla osób ubiegających się o koncesję na budowniczego mianuję Przewodniczącym Inżyniera archit. Mieczysława T e o d o r o w i c z a, naczelnika Wydziału w Stanisławowskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, zastępcą przewodniczącego Inż. Karola H a c z e w s k i e g o, strar. ref. Okr. D. R. P. — Członkami Komisji i ich zastępcami: Inż. Władysława H a s s m a n a, star. ref. O. D. R. P. członkiem, Inż. Jana S w o b o d ę, ref. tech. Województwa jego zastępcą, Inż. Tadeusza M a k u l s k i e g o, autor. inż. cyw. członkiem, Inż. Gustawa W e i t z m a n a, konc. budowniczego jego zastępcą, wreszcie Karola Z a c h a r j a s i e w i c z a, budowniczego członkiem komisji.

Ewentualne zastepstwo członka komisji Karola Zacharjasiewicza narazie sprawować będzie inż. Gustaw Weitzman.

b) Dla Komisji egzaminowej dla osób ubiegających się o koncesję na majstrów, mianowicie, murarskich, kamieniarskich, cegielskich i studniarskich mianuję Przewodniczącym Inż. Karola H a c z e w s k i e g o star. ref. O. D. R. P., jego zastępcą Inż. Władysława H a s s m a n a, st. ref. O. D. R. P. — Członkami Komisji i ich zastępcami: Inż. Tadeusza M a k u l s k i e g o członkiem, Inż. W e i t z m a n a jego zastępcą. — Dla majstrów murarskich Jana P a w ł o w i c z a, konces. majstra murarskiego w Stanisławowie, członkiem, Piotra K r u k a konc. majstra murarskiego w Stanisławowie jego zastępcą. — Dla majstrów kamieniarskich: Marjana A n t o n i a k a majstra kamieniarskiego w Stanisławowie członkiem. — Dla majstrów ciesielskich Karola Z a c h a r j a s i e w i c z a budowniczego w Stanisławowie członkiem — wreszcie dla majstrów studniarskich mianuję członkiem Komisji Józefa L i s t o w s k i e g o konces. majstra studniarskiego w Stanisławowie.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w Dzienniku urzędowym Województwa.

Stanisławów, dn 11. października 1923.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

365.

L. 6107/IX. Stanisławów, dnia 7. października 1923.

W sprawie stosowania kar za wykroczenia przewidziane w art. 55 ustawy inwalidzkiej.

Okólnik Nr. 179.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z dnia 23. sierpnia 1923 Nr. 3825/XII wydało Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej następującą instrukcję do rozporządzenia swego wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych i Ministerstwem Skarbu z dnia 19. grudnia 1922 o karach w drodze administracyjnej za przekroczenia przepisów o obowiązku zatrudnienia ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych Dz. Ust. Rz. P. Nr. 115 poz. 1047.

Skoro dojdzie do wiadomości P. U. P. P. że pracodawca dopuścił się przekroczenia wyżej wymienionego art. 55a prześle P. U. P. P. władzy administracyjnej I. instancji wniosek o wdrożenie przeciw obwi-

nionemu postępowania karno-administracyjnego i ukaranie grzywną lub aresztem po myśli art. 15 ustawy z dnia 4. sierpnia 1922 r. (Dz. U. Nr. 67 poz. 608). Do wniosku należy dołączyć lub wskazać w nim wszystkie dowody, które stwierdzają winę pracodawcy. We wniosku swym może P. U. P. P. zaproponować władzy administracyjnych I. instancji wysokość kary, jednakże propozycja ta dla władzy wymierzającej karę nie jest wiążąca,

P. U. P. P. może również we wniosku swym prosić, aby przedstawiciel Urzędu był na rozprawę karno-administracyjną wezwany w charakterze rzeczoznawcy celem udzielenia dodatkowych wyjaśnień.

Odpis wniosku wzmiankowanego w p. 2 wraz z odpisami załączników P. U. P. P. przesyła jednocześnie do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego (Wydz. Pracy i Opieki Społecznej) którego P. U. P. P. zawiadamia również ze swej strony o ewentualnem przekazaniu sprawy do II. instancji.

Wydawanie orzeczeń karnych i egzekucja kar w przedmiocie powyższych przekroczeń należy do władz administracyjnych I. instancji (Starostów, Komisarzy rządu, Magistratów miasta Lwowa i Krakowa). Od orzeczeń władz administracyjnych I. instancji (obecnie aż do wydania nowych przepisów) obwiniony może odwołać się do władzy administracyjnej II. instancji a następnie od orzeczenia tej władzy administracyjnej do sądu okręgowego, który sprawę ostatecznie rozstrzyga.

Władze administracyjne pierwszej instancji obowiązane są w sprawach powyższych jak najszybciej przeprowadzić postępowanie karno - administracyjne i wydawać orzeczenia, a o wydanych orzeczeniach zawiadomić P. U. P. P.

Przy wymierzaniu kar uwzględniane być winny wnioski P. U. P. P. Po wyznaczeniu przez władzę administracyjną I. instancji kary na skutek wniosku P. U. P. P. ten ostatni może po stwierdzeniu, że pracodawca nadal uchyla się od świadczeń przewidzianych w art. 55a zgłosić nowy wniosek z propozycją dalszych i większych kar. Zgłoszenie przez podlegającego karze pracodawcę rekursu w drodze przewidzianej w art. 55a nie uchyla możności ponownego karania tego pracodawcy za nowe uchylanie się od obowiązków, albo za niestosowanie się do dawniejszych jednak powtórzonych na nowo słusznych wymagań P. U. P. P.

Niezałatwione sprawy karne z ustawy inwalidzkiej należy zaznaczyć w perjodycznych wykazach zaległości.

Sposób traktowania omówionych wyżej spraw karnych bedzie specjalnie kontrolowanym przy okazji lustracji Starostwa.

Wojewoda w z. Dr. GARAPICH.

366.

L. 6946/IX. Stanisławów, dn. 23. października 1923.

W sprawie przedkładania podań o subwencje i zasiłki państw. przez instytucje społeczne i osoby prywatne.

Okólnik Nr. 189.

Do wszystkich Panów Starostów.

Znaczna bardzo ilość instytucji społecznych i osób prywatnych kieruje podania swe przeważnie o subwencje i zasiłki państwowe wprost do Ministerstwa Pracy i Opieki Społeczoej z pominięciem właściwych urzędów Wojewódzkich.

Wobec tego, że podania takie zwracane bywają Województwu do opinji, zasiłki bowiem przyznawane są przez Ministerstwo tylko na mocy opinji władz drugiej instancji, oraz wobec tego, że instytucje i osoby zainteresowane zwracają się następnie do Ministerstwa z prośbą o uzyskanie odpowiedzi i w razie jej opóźnienia skarzą się na brak sprężystości administracji Państwowej, polecam Starostwom pouczyć wszystkich interesowanych w sposób w miejscu praktykowany o niecelowości zwracania sie z podaniami z zakresu spraw opieki społecznej bezpośrednio do Minister. z pominięciem Województwa, oraz wyjaśniać dlaczego taki tryb postępowania jest niecelowy.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

II.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Wojewoda zamianował praktykanta konceptowego Województwa Dr. Karola Bondiego komisarzem powiatowym.

Pan Wojewoda zakontraktował Dr. Kazimierza Topczewskiego — jako lekarza epidemicznego z poborami VI. stopnia służbowego.

Pan Wojewoda zamianował asystentów rachunkowych Województwa Mieczysława Czaję, Stanisława Iwanickiego i Władysława Sałabaja oficjałami rachunkowymi Województwa.

Pan Wojewoda zamianował praktykantów rachunkowych Województwa Marjana Kopystyńskiego i Pawła Kostiowa asystentami rachunkowymi Województwa.

Pan Wojewoda zamianował oficjałów kancelaryjnych Teodora Rymarczuka i Karola Rowińskiego adjunktami kancelaryjnymi.

Pan Wojewoda zamianował kancelistów Województwa Włodzimierza Maksymowicza, Kazimierza Jackulaka i Michała Rudkowskiego sekretarzami powiatowymi.

Pan Wojewoda zamianował kancelistę Stanisława Króla oficjałem kancelaryjnym.

III.

KONKURSA, KOMUNIKATY I OBWIESZCZENIA.

Tymczasowy Wydział Samorządowy.

LW. 27924/VI/23. Lwów, dnia 5. października 1923.

OBWIESZCZENIE

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 5. października 1923 LW. 27924/23 o podwyższeniu ryczałtów szupasowych.

Ustanowione w obwieszczeniu z dnia 27. czerwca 1923 LW. 14942 ex 1923 ryczałty szupasowe podwyższa Tymczasowy Wydział Samorządowy jak następuje:

I. Koszta reżyjne.

Za opalanie, oświetlenie za pilnowanie szupaśników i wogóle za załatwianie spraw szupasowych zwracać będzie fundusz krajowy za każdego szupaś-

nika bez względu na czas jego pobytu na stacji szupasowej po 300 Marek polskich zaś za osobę wysłaną za paszportem przymusowym po 150 Marek polskich.

II. Transport szupasowanych pod strażą podwodami.

Za transport wozem przypada należytość po 1500 Marek polskich od konia i kilometra, czyli 15000 Marek polskich od konia i miriametra. Należytość jednak nie może być zarachowaną od mniejszych przestrzeni jak od każdego już ukonczonego jednego kilometra. Za powrót podwody do domu nie przypada żadna należytość.

III. Należytość straży konwojującej.

Za nadzór i eksportowanie szupaśników przypada dla każdego konwojującego strażnika gminnego a to bez różnicy czy pieszo lub wozem należytość po 1200 Marek polskich od jednego kilometra konwojowania. Wynagrodzenie strażnika gminnego za konwój szupaśników kolejami żelaznemi i powrót do domu bez różnicy czy w dzień czy w nocy ma przypadać za czas aż do 16 godzin w kwobie 3500 Marek polskich nad 16 godzin do 24 godzin w kwocie 5250 Marek polskich, następnie w drugiej dobie za czas aż do 16 godzin dalsza należytość w kwocie 3500 Mkp. czyli za $1^1/_2$ doby 8750 Marek polskich, za dwie doby 10.500 Marek polskich i t. d.

IV. Wyżywienie dzienne szupasowanych.

Za wyżywienie dzienne szupaśników przypadać będzie każdej stacji szupasowej należytość 6000 Marek polskich dziennie od każdego szupaśnika.

Podwyższenia powyższe wchodzą w życie począwszy od dnia 1. października 1923.

L 9759/Ib. Stanisławów, dnia 12. października 1993.

Taksa egzaminacyjna przy egzaminach na kinooperatorów.

OGŁOSZENIE.

Zmieniając treść tut. ogłoszenia z 17. sierpnia 1923 L. 8083/pr. (Dziennik urzędowy Województwa Nr. 17 z dnia 1. września 1923) ustanawiam, na zasadzie końcowego ustępu § 11 rozporządzenia minist. z 18. września 1912 Dz. p p Nr. 191 taksę egzaminacyjną przy egzaminach na kinooperatorów w wysokości 240.000 Marek dla członków Komisji egzaminacyjnej, nie wliczając w to kosztów użycia sali, aparatu projekcyjnego i prądu elektrycznego, których wysokość z uwagi na ustawiczne wahanie się cen nie może być definitywnie ustaloną, lecz podaną zostanie każdorazowo do wiadomości kandydatów łącznie z rezolucją o dopuszczenie do egzaminu.

Egzamina odbywać się będą w sali kinoteatru „Warszawa“ w Stanisławowie przy ul. Lipowej l. 1.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

Województwo Stanisławowskie.

L. 8906/II. ex 1923.

Stanisławów, dnia 25. października 1923.

EDYKT.

Województwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że komisja obchodowa wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie wywłaszczania gruntów pod wymijalnię w Chlebiczynie leśnym odbędzie się dnia 30. listopada 1923 i rozpocznie się o godzinie 14·15.

Wykazy gruntów, ktore mają być wywłaszczone, wraz z planami wyłożone będą stosownie do przepisu § 14 ustawy z 18 lutego 1878 Dz. p. p. Nr. 30 w Urzędzie gminnym w Chlebiczynie leśnym począwszy od dnia 4. listopada 1923 przez dni 14 do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce Starostwa w Kołomyji lub przy Komisji na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Za Wojewodę: JAWORSKI

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Urząd miejski w Skolem.

L. 3258. Skole, dnia 6. października 1923.

OGŁOSZENIE.

Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej we Lwowie, w imieniu i z upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, reskryptem z dnia 21. lipca 1923 L. 22726 zatwierdził uchwałę Tymczasowego Zarządu miasta Skole z 27. stycznia 1923, wprowadzającą $2^0/_0$-tową opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

Co się podaje do wiadomości interesowanych.

Komisarz rządowy: DUDRA.

Wydział powiatowy w Rohatynie.

L. 2285. Rohatyn, dnia 28. września 1923.

OGŁOSZENIE.

Wydział Samorządowy w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej we Lwowie po myśli ustawy z dnia 21. września 1922 Nr. 68 poz. 785 Dz. U. R. P działając w imieniu i z upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30. marca 1923 Nr. SZ. 2181 zatwierdził uckwałę Rady przybocznej tymczasowego Zarządu powiatowego w Rohatynie z dnia 28. lipca 1923 wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienie własności nieruchomości na rzecz powiatowego Związku samorządowego w wysokości $4^0/_0$-towej sumy stanowiącej podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości.

Uprawnienie co do poboru wymienionych opłat przysługuje Wydziałowi powiatowemu w Rohatynie do końca roku 1925.

Komisarz rządowy: JÓZEF CIEŃSKI.

Starostwo Nadwórna.

L. 22557/2. Nadwórna, dnia 15. października 1923.

Jan Demianczuk. — Młyn wodny w Nazawizowie.

OGŁOSZENIE.

Jan Demianczuk z Nazawizowa wniósł do tutejszego Starostwa prośbę o wydanie mu konsensu prawno-wodnego na budowę młyna wodnego oraz

urządzeń wodnych na gruntach gminnych w Nazawizowic nad młynówką wyprowadzoną z rzeki Bystrzycy nadwórniańskiej.

Celem zbadania dopuszalności zamierzonego Zakładu wodnego ze względów publicznych, oraz ze względu na postanowienia ustawy przemysłowej i ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 102 poz. 936, zarządzam z upoważnienia i w imieniu Województwa w Stanisławowie na dzień 20 listopada 1923. o godzinie 10 przed południem komisyjne dochodzenie na miejscu przy współudziale stron interesowanych i znawców po myśli art. 195 cytow. ustawy wodnej oraz § 26 ustawy przemysłowej.

Podając niniejsze obwieszenie do wiadomości, zwracam uwagę, że odnośne plany mogą strony interesowane przeglądnąć w Starostwie w Nadwórnie, oraz, że ewent. zarzuty można wnosić przed terminem dochodzenia komisyjnego do tutejszego Starostwa na piśmie lub ustnie, zaś w dniu dochodzenia na ręce przewodniczącego komisji na miejscu, a to pod rygorem skutków przewidzianych w art. 196 ust. 2 ustawy z dnia 19 września 1922 Dz. U. P Nr. 102. poz 936.

Starostwa: MADUROWICZ.

Starostwo w Tłumaczu.

L. 21868/23. Tłumacz, dnia 16 października 1923.

Gmina Dołhe. — O konsens na przewóz przez Dniestr.

Ogłoszenie.

Zarząd gminy Dołhe wniósł podanie o udzielenie mu zezwolenia na urządzenie stałego przewozu przez Dniestr (promu linowego) mającego połączyć parcele gr. l. kat. $\frac{2908}{1}$ i $\frac{2856}{2}$ gminy katastralnej Dołhe w km. Dniestru 254, 510 i dołączył potrzebne plany i opisy.

Celem zbadania dopuszczalności projektowanego zakładu wodnego ze względów publicznych oraz ze względu na postanowienia ustawy wodnej, zarządzam w imieniu i z upoważnienia Województwa Stanisławowskiego komisyjne dochodzenie wodno-prawne na miejscu, na dzień 22 listopada 1923 o godzinie 9 przed południem przy współudziale stron interesowanych i znawców po myśli art. 195 i 196 ustawy wodnej. Równocześnie odbędą się dochodzenia także dla innych wniesionych ewentualnie podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody przez które mogłoby doznać ograniczeń użytkowanie, zamierzone przez pierwszego wnioskodawcę, z tem jednak, że złożone po upływie terminu podanie o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

O tem zawiadamiam z nadmienieniem, że projekt techniczny i wyjaśnienia, odnoszące się do projektowanego przewozu, wyłożone są do publicznego wglądu w Starostwie w Tłumaczu (biuro Nr. 2) w godzinach urzędowych, tudzież że ewentualne zarzuty na piśmie lub protokolarne oświadczenia przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań wnoszone być mogą przed dniem dochodzeń do tut. Starostwa lub też w trakcie dochodzenia komisyjnego w obec tutejszego delegata, a to tem bardziej, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu zezwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, alboteż odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: POPIEL.

Starostwo w Kałuszu.

L. 16804/G. Kałusz, dnia 18. października 1923.

Przedmiot: Tadeusz Mencel. — Młyn wodny w Medyni.

OBWIESZCZENIE.

Tadeusz Mencel właściciel dóbr w Medyni wniósł prośbę o wydanie mu konsensu prawno-wodnego na budowę młyna i urządzeń wodnych na młynówce Baranówka w Medyni.

Starostwo w Kałuszu w imieniu i na podstawie upoważnienia Województwa z dnia 27/6 1923 L. 5288/II podaje niniejszem do wiadomości, że komisyjne dochodzenie po myśli § 195 ustawy wodnej z dnia 19,9 1922 dzpp. Nr. 102 oraz § 26 ustawy przemysłowej, odbędzie się przy udziale stron interesowanych i rzeczoznawców dnia 22 listopada 1923 o godz. 14-tej na miejscu w Medyni.

Plany i opisy techniczne projektowanego Zakładu wodnego wyłożone są do publicznego przeglądu w Starostwie w Kałuszu. Zarzuty przeciw udzieleniu konsensu należy wnosić do dnia komisyjnego dochodzenia do Starostwa w Kałuszu, a w dniu komisyjnego dochodzenia ustnie u przewodniczącego komisji, a to pod rygorem skutków uwidocznionych w art. 196 ustawy wodnej.

Starosta: BRUCKMAN.

Starostwo w Kołomyji. Odpis.

L. 35330/1923. Kołomyja, dnia 18. października 1923.

Dymitr Broniewicz, budowa młyna w Fatowcach.

OBWIESZCZENIE.

Dymitr Broniewicz z Fatowicc wniósł prośbę o wydanie mu konsensu prawno-wodnego na budowę młyna wodnego oraz jego urządzeń wodnych w Fatowcach nad młynówką prowadzoną z prawego brzegu potoku Ruda.

Starostwo w Kołomyji w imieniu i na podstawie upoważnienia Urzędu wojewódzkiego w Stanisławowie udzielonego Starostwu reskryptem z 7. października 1923 L 8535/II. podaje niniejszem stosownie do postanowień art. 195 i 196 ustawy wodnej do publicznej wiadomości, że celem zbadania doduszczalności projektowanego zakładu wodnego ze względów publicznych oraz ze względu na postanowienia ustawy wodnej i przem. przeprowadzonem zostanie przez Starostwo w imieniu Województwa komisyjne dochodzenie w sprawie powyższej na miejscu na dniu 17. listopada 1923 o godzinie 10. rano. Komisja zbierze się w powyższym terminie na miejscu — gdzie jest projektowana budowa młyna.

Plany i opisy techniczne zakładu wodnego są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Kołomyji biuro 20 z tem, że ewentualne zarzuty można wnosić przed terminem dochodzenia komisyjnego do Starostwa w Kołomyji na piśmie lub ustnie, względnie przy dochodzeniu na miejscu a to pod rygorem skutków w art. 196 ustęp 2 ustawy wodnej z 19. września 1922 Dz. U. Nr. 102.

Starosta: Dr. PAWLIKOWSKI.

Starostwo w Dolinie. Odpis.

L. 32084/Du. Dolina, dnia 20. października 1923.

OBWIESZCZENIE.

Starostwo w Dolinie udzieliło orzeczeniem z 3. kwietnia 1914 r. L. 11385 Zarządowi Okręgowemu Lasów i Dóbr Państw. we Lwowie zezwolenia na budowę wąskotorowej kolejki leśnej CISÓW—ŁUŻKI na przestrzeni od klm. 00 do klm. 15.9 i od klm. 21.4 do klm. 22.9.

Obecnie wniósł Zarząd Okręgowy Lasów i Dóbr Państw. we Lwowie podanie o udzielenie konsensu na budowę uzupełnienie tej kolejki leśnej, a mianowicie na przestrzeni od klm. 15 2/3 do klm. 21.2/3.

Celem przeprowadzenia rozprawy, względnie dochodzenia względem powyższej projektowanej linji uzupełniającej, wyznaczam termin na dzień 22. listopada b. r. o godz. 10-tej przedpołudniem na miejscu zamierzonej budowy.

Komisja zbierze się w oznaczonym czasie w kancelarji Urzędu gminnego w Słobodzie bolechowskiej.

Podając powyższe do wiadomości publicznej oznajmiam, że wykłada się od dnia 5. listopada b. r. począwszy przez dni 8 plany projektowanej budowy do przejrzenia dla ogółu w Starostwie w godzinach urzędowych.

Zarzuty lub uwagi co do projektu mogą być wnoszone albo w ciągu powyższych dni 8 na ręce Starostwa w Dolinie lub też przy komisji. Później wniesione zarzuty lub uwagi nie będą uwzględniane.

W połączeniu z powyższem dochodzeniem przeprowadzi Starostwo na podstawie upoważnienia Województwa Stanisławowskiego z dnia 10. sierpnia 1923 L. 6547/II. rozprawę expropriacyjną, mającą na celu ustalenie przedmiotu poddać się mającego wywłaszczeniu na rzecz projektowanej linji kolejowej.

Plany sytuacyjne gruntów i wykazy gruntów, które mają być zajęte, wykłada się stosownie do przepisu ustawy z 18. lutego 1878 r. Dz. p. p. Nr. 30. w Urzędach gminnych w Słobodzie bolechowskiej i Łużkach przez dni 14 — począwszy od dnia 5. listopada br. do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnosić w ciągu dni 14-tu do tut. Starostwa lub też przy komisji na miejscu.

Zarzuty później wniesione nie będą uwzględniane.

Starosta: MAHR.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.